N°. 31. A°. 1842.

VRIJDAG, den 15den APRIL.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 11 April 1842.*

Bij resolutie van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, dd. 8 dezer maand, No. 475. is aan den 2e. Luitenant der Divisie *boven Suriname* en *Thorarica* H. F. DE JONGE, als zoodanig *eervol* ontslag verleend en in dien rang *à la Suite* overgebragt in de Divisie *Para;* voorts ter vervulling van ontstane vacatures, tot 1e. LUITENANT der Divisie *boven Suriname* en *Thorarica* benoemd, de Heer J. B. EVERTSZ, en tot 2e. LUITENANT, de Heer P. RINGELING.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIRKAERT SCHOTBORGH.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 10 Januarij.

Bij al de geruchten van oorlogsontwerpen en oorlogstoerustingen, welke men wil dat te Konstantinopel plaats hebben, is het van waarde de grieven te kennen, welke de Turksche regering tegen de Grieksche heeft ingebragt. Zij zijn vervat in eene nota aan de ambassadeurs der drie beschermende mogendheden gerigt, welk stuk door de *Morning Chronicle* wordt medegedeeld, en ten gevolge van welks inlevering gemeld blad beweert, dat door die ambassadeurs de voorslag gedaan zou zijn, om Thessalië aan Griekenland af te staan. Zie hier deze nota, waarin als nog het minste niet voorkomt, dat eene dadelijke vredebreuk zou aankondigen:

»Sedert verscheiden jaren was de vraag, betrekkelijk de eigendommen, welke de Turken in Griekenland bezitten, het voorwerp van onderhandelingen tusschen de beide gouvernementen, en inmiddels is de toestand van een groot aantal Muzelmannen, aan welke die eigendommen toebehoorden, gedurig verergerd. De vertegenwoordigers der drie mogendheden te Athene hebben laatstelijk aan den minister der buitenlandsche zaken van Griekenland eene nota doen toekomen, om hem uit te noodigen een eind aan deze zaak te maken. Des sultans ambassadeur te Athene heeft den Divan een afschrift van die nota toegezonden, en Z. Hoogh heeft met genoegen dien stap gezien, welk een bewijs is der gevoelens van billijkheid, waarmede de drie mogendheden jegens de Verhevene Porte bezield zijn. Niet alleen is het dringend noodig deze zaak ten einde te brengen, maar ieder weet hoe de Porte het vurigste verlangen koestert, om hare betrekkingen met de andere mogendheden ongekrenkt te bewaren, en, zoo veel in haar is, de gewenschte uitkomst der zaken, waarbij zij belang hebben, te bevorderen; hoe zij boven alles wenscht hare vriendschaps betrekkingen met Griekenland te handhaven en te vermenigvuldigen. Bij zulk eenen wensch, uit hunne naauwe buurschap ontstaande, had zij gehoopt, dat de Grieksche regering dezelfde gezindheid aan den dag zou leggen, maar in dit opzigt is zij bitterlijk te leur gesteld. Vooreerst is de reeds vermelde vraag wegens de eigendommen der Muzelmannen, waaromtrent die traktaten gesproken hadden, jaren lang hangende gebleven, ten gevolge van nimmer eindigende moeijelijkheden, welke de afdoening daarvan belet hebben. Het gevolg hiervan is, dat eene menigte der Ottomannische onderdanen van hunne goederen verstoken en aan armoede ten prooi gegeven is. Tot heden toe doet niets eene gunstige uitkomst te gemoet zien; 2°. heeft de Grieksche regering, verre van zich tegen het vertrek van die genen harer onderdanen te verzetten, die zich naar het eiland Kandia begeven hebben, om er den opstand tegen het gezag van den sultan te ondersteunen, hen zelfs niet in staat beschuldiging gesteld. Integendeel behandelt men hen met welwillendheid en zij mogen hun verblijf houden waar zij willen; 3°. zijn twee jonge Turksche meisjes met geweld uit de armen harer moeder gerukt geworden, in plaats van hen terug te geven, heeft men zich vergenoegd met het inbrengen van niets beteekenende explicatiën; 4°. is een zeventigjarig Muzelman, die alleen zijn huis bij Azden bewoonde, gedurende den nacht vermoord en bestolen; 5°. bestaan er in Griekenland genootschappen welker doel is onlusten en opstanden in het Turksche rijk aan te stoken. De regering heeft geenerhande maatregelen genomen, om dezelve te ontbinden. De meeste Grieksche dagbladen prediken leerstellingen van regeringloosheid, die ten doel hebben om des sultans onderdanen tot muiterij te nopen; 6°. blijft kolonel Valentza, een der genen, van welke wij gesproken hebben, aan de grenzen, komt menigmaal op het Turksche grondgebied over om er oproer aan te stoken, en men draagt kennis, dat hij op dit oogenblik wederom derwaarts staat door te dringen. Geenerlei krachtdadige maatregel is genomen geworden, om ongeregeldheden van dien aard te verhinderen.

»Eenigen tijd geleden is er een traktaat van koophandel gesloten geworden, hetwelk allerhande gemakken en voordeelen verleende, en niettemin, alvorens het nog in werking gebragt was, is het als verderfelijk afgeschilderd geworden en als aanleiding moetende geven tot de ernstigste moeijelijkheden. Dit alles is strijdig met de regten der volkeren en evenzeer met de pligten van vriend- en goede buurschap. De belangen der Ottomannische Porte en de rust harer onderdanen zien zich bedreigd; dienvolgens verzoekt de Verhevene Porte de drie mogendheden, hare bondgenooten en vrienden, de Grieksche regering te willen uitnoodigen om op middelen bedacht te zijn, ten einde deze onzekerheden te doen ophouden, de bestaande verschillen te vereffenen, te beletten dat ruststoorders voortaan oproer in Turkije kunnen stoken; kortom het gedrag te houden van een vriendschappelijke gouvernement. Brengt de aanwending van de goede diensten der bevriende mogendheden tot vereffening dier zaken, eene voldoende uitkomst te weeg, — zoo is zulks alles wat men wenschen kan. Zoo niet, alsdan is het besluit genomen om den handel, de belangen en de aangelegenheden der Grieken, waar zij de ondersteuning en de tusschenkomst van het Turksche gouvernement behoeven, met weinig gunst te behandelen, maar integendeel te belemmeren.

»Het zou tot niets dienen, hieromtrent vertoogen aan de Ottomannische Porte te doen; want haar regt om te handelen is ontegenzeggelijk. Het is noodig en van gewigt dat Griekenland, met betrekking tot de hierboven opgetelde punten, aan Turkije voldoening geve. Ongetwijfeld zullen de drie mogendheden de zwaarwigtigheid en regtmatigheid dier klagten erkennen en in hunne billijkheid naar eisch weten te schatten, als ook de nadeelen en gevaren, waaraan de voortduring van zulk eenen toestand zou blootstellen. De Verhevene Porte verzoekt de ambassadeurs, hunne wederzijdsche hoven van de mits deze gedane vordering te willen verwittigen, en noodigt de beschermende mogendheden uit, om de beslissing der vraag betrekkelijk de in Griekenland gelegene Turksche eigendommen wel te willen bespoedigen, overeenkomstig de nota, welke hunne ambassadeurs aan de Grieksche regering overhandigd hebben, gelijk mede het herstel der andere, hierboven opgetelde grieven."

MENGELWERK.

Vergenoegdheid.

Onlangs eene zeer oude uitgave van Horatius behandelende, bemerkte ik op het parkement, waarin het boek gebonden was, eenige half uitgewischte teekenen, welke mij bij nadere beschouwing Arabische letters bleken. Aan het ontcijferen gegaan, las ik met veel moeite de volgende woorden, na eenige andere die geheel onleesbaar waren:

»Het brengt alles, wat het nadert, tot deszelfs hoogste volkomenheid; het geeft vrolijkheid aan de zon en kleuren aan den diamant. Het spreidt glans op elk metaal, en verrijkt lood met al de eigenschappen van goud. Het maakt vlam van rook, licht van vlam en luister van licht. Een enkele straal van hetzelve verdrijft smart, en zorg, en droefgeestigheid, van den mensch op wien hij valt. Kortom deszelfs tegenwoordigheid verandert elke plaats in eene soort van hemel. Het..."

meer stond er niet op den band. — Dat zal *het groote geheim* zijn, dacht ik, van den eenen of anderen Arabischen kwakzalver. »Waarom juist kwakzalverij," zeide de goede Mina; »ik wil u het geheim noemen: *Vergenoegdheid.*"

Vergenoegdheid, inderdaad, brengt, in zekere mate, alles te weeg, wat de alchimist gewoonlijk toeschrijft aan hetgeen hij den *steen der wijzen* noemt; geeft zij geenen rijkdom, zij stelt er schadeloos voor, door het verlangen naar denzelven te verbannen. Kan zij de kwellingen niet verdrijven, die uit 's menschen geest, ligchaam of lot ontstaan, zij maakt hem lijdzaam onder dezelve. Zij heeft inderdaad eenen vriendelijken invloed op de ziel van den mensch, ten opzigte van elk wezen, waarmede hij in aanraking komt. Zij verdooft alle gemor, wrevel en ondankbaarheid jegens dat Wezen hetwelk hem in deze wereld zijne rol opgelegd heeft. Zij verstikt elke toomelooze begeerte, en elke neiging tot ondeugd. Zij geeft minzaamheid aan zijne gesprekken, en eene aanhoudende opgeruimdheid aan zijne gedachten.

Onder de menigvuldige middelen, waarvan men zich zou kunnen bedienen om die deugd te verkrijgen, wil ik slechts de twee volgende noemen. Vooreerst, behoorde een mensch altijd te overwegen hoe veel meer hij bezit dan hij behoeft, en voorts ten tweede hoe veel ongelukkiger hij zou kunnen zijn dan hij werkelijk is.

Vooreerst behoorde een mensch altijd te overwegen hoe veel meer hij bezit dan hij behoeft. Zeer behaagt mij het antwoord, hetwelk Aristippus gaf aan iemand, die hem beklaagde wegens het verlies eener hoeve; *Wel*, zeide hij, *ik heb nog drie hoeven, en gij hebt er slechts eene, zoo dat ik eerder leedwezen moest gevoele voor u, dan gij voor mij.* Dwaze menschen, integendeel, zijn meer geneigd om te overrekenen wat zij verloren hebben dan wat zij bezitten, en om hunne oogen te vestigen op hen die rijker zijn dan zij zelven, liever dan op degenen die in benarder omstandigheden verkeeren. Al de ware genoegens en behoeften des levens liggen in eenen engen kring; maar het is eene zucht van het menschdom altoos vooruit te zien, en degene, die hen in rijkdom en eer vooruit is, na te hijgen. Daarom, vermits niemand wezenlijk rijk te noemen is, die niet iets meer heeft dan hij behoeft, zijn er, onder de beschaafdere volken, weinig rijke menschen, buiten die van den middelstand, welke hunne wenschen altijd binnen de perken van hun fortuin bepalen, en meer rijkdom hebben dan zij weten te gebruiken. Personen van grooten rang leven ten hoogste in eene soort van schitterende armoede en hebben voordurend gebrek, omdat zij in stede van zich met de ware genietingen des levens te vergenoegen, elkander pogen voorbij te streven in schaduwen en schijn. Laat eens menschen fortuin hoe groot ook zijn, hij is een arm mensch, indien hij er zich niet in beperkt, en stelt zich te koop voor iedereen die hem zijnen prijs kan betalen. *Tevredenheid is natuurlijke rijkdom*, zegt Socrates: waarbij men voegen kan, *Weelde is gekunstelde armoede.* Aanbevolen zij derhalve aan de overweging dergenen, die immer haken naar overtollige en denkbeeldige genietingen en hunne wenschen niet weten te beperken, een voortreffelijk gezegde van den wijzen Bion, nameliik: Dat niemand zoo veel zorg heeft, als hij die het grootste geluk najaagt.

In de tweede plaats behoort iedereen te overwegen hoe veel ongelukkiger hij zou kunnen zijn dan hij werkelijk is. De eerste beschouwing bevatte hen die genoegzaam voorzien zijn van middelen om zich het leven aangenaam te maken, deze betreft dezulken, welke, wezenlijk in ongeluk verkeeren; zoodanige menschen kunnen grooten troost putten uit de vergelijking met anderen, of uit die van rampen, welke zij lijden, en grootere rampen, die hen zouden kunnen treffen.

Een brave Hollandsche matroos, die, bij eenen val uit den mast, zijn been brak, zeide den omstanders: »God dank, dat het mijn nek niet is." Waarbij ik, nu toch eenmaal aan het aanhalen zijnde, het gezegde wil voegen van eenen ouden wijsgeer, die, eenige vrienden ter maaltijd hebbende, gestoord werd door zijne vrouw, welke in drift de kamer kwam binnenloopen, en de tafel omver wierp: »iedereen, zeide hij, heeft zijn ongeval, en hij is een gelukkig mensch die er geen grooter heeft dan dit."

Ik kan dit vertoog niet besluiten, zonder aan te merken, dat, om de deugd, waarvan ik tot hiertoe heb gesproken, te verschaffen, niets zoo zeer geschikt is, als godsvrucht. Ten einde ons te vreden te doen zijn met ons lot, voeren vele oude wijsgeeren aan, dat onze ontevredenheid ons zelven slechts kwelt, zonder eenige verandering in onze omstandigheden te kunnen brengen; anderen, dat iedere ramp die ons treft, het gevolg is van een onwrikbaar noodlot, waaraan de Goden zelven onderworpen zijn; terwijl anderen den man, die in ellende verkeert, zeer deftig vertellen, dat zulks noodzakelijk is om de harmonie van het heelal in stand te houden, en dat het plan der Voorzienigheid zou worden verbroken en verward, indien hij gelukkig ware. Deze en dergelijke redeneringen stoppen een' mensch den mond veeleer dan zij hem bevredigen. Zij mogen hem doen zien, dat zijne ontevredenheid onverstandig is, maar zijn gansch niet voldoende om ze te verdrijven. Zij geven veeleer wanhoop dan troost. Men zou aan eenen dier predikers kunnen antwoorden, gelijk Augustus aan zijnen vriend, die hem ried niet te treuren over den dood van iemand dien hij beminde, omdat zijne smart hem niet terugbrengen kon, *Het is juist om die reden*, zeide de keizer, *dat ik treur.*

Godsdienst daarentegen slaat minzamer acht op de menschelijke natuur. Zij geeft elken ongelukkige middelen aan om zijnen toestand te verbeteren, ja, zij toont hem dat het dragen zijner rampen, gelijk hij behoort te doen, natuurlijkerwijze eindigen zal in het ophouden derzelve, zij maakt hem tevreden hier, omdat zij hem gelukkig kan maken hiernamaals.

Om te eindigen: een vergenoegd gemoed is de grootste zegen, welke een mensch in deze wereld kan genieten, en bijaldien in het tegenwoordige leven zijn geluk voortspruit uit het onderdrukken zijner wenschen, zal het in het volgende spruiten uit de bevrediging derzelve.

De vriendschap.

In zijne jeugd heeft de mensch gewoonlijk eene sterke neiging tot bijzondere vertrouwelijkheid en vriendschap. Men gaat in de jeugd dikwerf vriendschapsbetrekkingen aan, die niet alleen gedurende het gansche volgende leven blijven voortduren, maar zelfs tot den laatsten ademtogt eene kracht blijven uitoefenen, onbekend bij de in koelere jaren aangeknoopte betrekkingen. Deze neiging moet derhalve niet tegengegaan worden, hoewel zij tevens zorgvuldiglijk en voorzigtiglijk behoort te worden geregeld. Maar al te dikwijls is de zoogenaamde vriendschap der jeugd slechts eene vereeniging in vermaak. Zij berust dikwerf slechts op eene zekere vooringenomenheid voor een' persoon, dien men te voren te naauwernood heeft gekend, en dien men even spoedig weder vergeet. Veelal is zij het gevolg van baatzuchtige gedienstigheid of vleijerij aan den eenen kant, en van ligtgeloovigheid aan den anderen kant. Wacht u voor deigelijke overijlde en gevaarlijke betrekkingen, die naderhand oneer op u kunnen laden. Bedenk, dat uw karakter zich vormen zal, en zeer zeker door de wereld beoordeeld zal worden, naar dat van hen, welke gij tot uwe vrienden kiest. Wees derhalve langzaam en omzigtig in het aanknoopen van vriendschap, maar wanneer eene deugdzame vertrouwelijkheid eens daargesteld is, beschouw dezelve als eene heilige verbindtenis. Stel u niet bloot aan het verwijt van ligtvaardigheid of wuftheid, die altijd de teekenen van eenen beuzelachtigen geest zijn. Openbaar geen van de geheimen uws vriends, Wees getrouw aan zijne belangen. Verlaat hem nimmer in gevaar. Verfoei de gedachte om eenig voordeel door zijn nadeel of leed te behalen.

Publieke Veilingen.

Ter Kastelenije van het Geregtshof.

—

Vrijdag, den 8 April 1842.

Een twaalfde aandeel in de Suiker-Plantaadje *Nieuw Zorg* en de Gronden *Oosterhuizen* en *la Solitude*, gelegen in de *Kommetuana Kreek.* — *f 21,000.*

Een twaalfde aandeel in de Katoen-Plantaadje *Meerzorg*; gelegen in het gedolven kanaal van de *Tapoeripa Kreek.* — *f 8,400.*

Een twaalfde aandeel in de verlatene Plantaadje *Beninenburg*, gelegen aan de rivier *beneden Commewijne.* — *f 405.* — En

Een twaalfde aandeel in de verlatene Plantaadje *Lankmoedigheid*, gelegen aan de rivier *boven Cottica.* — *f 355.* — Aankomende J. M. C. DE CARRION D'ESPAGNE DE NISAS POULIN en L. E. gezegd BLANCHE DE CARRION D'ESPAGNE DE NISAS POULIN. — PH. KUVEL qq. en D. TOLLENAAR Jz. qq. voor denzelven.

ADVERTENTIËN.

De Administrateur van Financien, roept bij dezen op, de Crediteuren der navolgende, gedurende het Jaar 1841, binnen deze Kolonie overledene Militaire Officieren, als:

Van den gepensioneerde *Majoor titulair* J. H. FRANCKE, overleden den 27 Februarij.
» » gepensioneerde *kapitein* G. WESTHOVEN, overleden den 11 Maart.
» » 2e *Luitenant* bij het Battaillon Jagers No. 27, J. H. H. MAASS, overleden den 2 October. — En
» » den *Officier van Gezondheid der 3e. Klasse* F. C. VAN NORDEN, overleden den 25 December, —

om hunne rekeningen in *blanco*, vóór of uiterlijk *ultimo* Mei dezes Jaars, ten zijnen bureële in te leveren.

Paramaribo, den 12 April 1842.
De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

Fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen op den 20sten dezer, des namiddags ten *vier* ure, door den Vendumeester J. F. FAVEREIJ, doen verkoopen:

De *GOEDEREN* gevonden in de volgende *desolate* Boedels, als: BONCOEUR van CORDOVA; BETJE van BERGER; CRISTINA ANNA van HIRSCHFELD; PETER SCHLERFF; CHARLOTTE van BRANDON en JACOBUS SNAK van ROCHETEAU.

En vermits in die Boedels geene genoegzame Goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet kunnen worden opgeroepen.

Paramaribo, den 12 April 1842.
M. N. ARLAUD
2de Commies.

(11780) De Vendumeester M. A. KEIJSER zal *HEDEN-MORGEN* om *negen* uren ten zijnen huize verkoopen:

PROVISIEN, *STUKGOEDEREN*, *WANE*- en *KOFIE PLANKEN*, eenige *extra HOORNBEESTEN*, en eenige *ZILVEREN LEPELS* en *VORKEN*; eenige Stapels *PLANKEN*, liggende op het Erf van de Wed. JK. ARON BO. DE MESQUITA.

(11870) De Vendumeester M. A KEIJSER zal *HEDEN MORGEN* om *negen* uren voor rekening van Plantaadje *Vreeland* verkoopen:

Plus minus 4000 Gallons MALASSIE.

A. SALOMONS
Vendumeester,

zal op aanstaande Dingsdag verkoopen:

Een partij extra groote SPIEGELS met vergulde lijsten; van heden af te bezigtigen, in het Huis over den Heer L. D. J. VAN BOMMEL. (11871)

(11872) Over *zes* weken dag en datum nader te bepalen, zullen de ondergeteekenden bij publieke veiling verkoopen:

Den HOUTGROND *NOOITGEDACHT*, gelegen in rio *Saramacca.* Zijnde dezelve inmiddels UIT DE HAND TE KOOP.

SOESMAN & DE LEON.

Geabsenteerd:

(11785) De Mulat *THOMAS*, aankomende Plantaadje *Quapibo.*

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 11den dezer, de Nd. Am. Brik *Washington*, Kapt. J. G. Mumford, van Newbern, hebbende 26 dagen reis.

Den 12den, het Schip *de Drie Broeders*, Kapitein H. J. Hubert, laatst van Livorno, bestemd ter afhaling eener lading Hout van 's Lands Etablissementen van Houtvelling aan *Coppename.*

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.